

Φεστιβάλ ΙΩΝΙΑ

ΣΤΑΛΙΚΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΣΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΡΑΣΠΕΔΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

2021

01/07

31/12

ΕΩΣ

**Το Διεθνές Κέντρο Παιδείας και Πολιτισμού «ΙΩΝΙΑ»
και
Το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο «Ιωνία»**

συνεχίζουν και το 2021

το θεσμό

ΦΕΣΤΙΒΑΛ «ΙΩΝΙΑ» 2021

**σαν
σταλίκι πολιτισμού
στα ανατολικά κράσπεδα της Ευρώπης...**

**σαν
γεγονός πολιτιστικής διπλωματίας
με πολλούς αποδέκτες...**

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
INTERNATIONAL CENTER FOR EDUCATION AND CULTURE "IONIA"

Διεθνές Κέντρο Παιδείας και Πολιτισμού «ΙΩΝΙΑ» και Ελεύθερο Πανεπιστήμιο «Ιωνία»

Το Διεθνές Κέντρο Παιδείας και Πολιτισμού «ΙΩΝΙΑ» ιδρύθηκε με ακρογωνιαίο λίθο το πανανθρώπινο νόημα της Ανθρωπιστικής Παιδείας, της Γλώσσας, της Παράδοσης, της Ιστορίας και του Πολιτισμού.

Το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο «Ιωνία» – από τις κύριες δράσεις του Διεθνούς Κέντρου – αποτελεί θεσμό-πυρήνα παραγωγής γνώσης, δοκιμασμένο κι επιτυχημένο διεθνώς. Πρόκειται για θεσμό-εργαλείο στην προοπτική της δια βίου μάθησης, αλεξιφάρμακο στο σύγχρονο δόγμα της μη-σκέψης, της μη-γνώσης, της μη-Παιδείας.

«ΙΩΝΙΑ»!!! Συμβολικός ο τίτλος. Μιλάμε για την Πατρίδα του φωτός, το λίκνο του πολιτισμού, γι' αυτό που ορίζει, προπαντός, την πνευματική μας ταυτότητα. Μιλάμε γι' αυτό που ο Ελύτης αποκαλεί «Μακρινή Μητέρα», «Ρόδο Αμάραντο» και ο Rimbaud «Αιωνιότητα». Μιλάμε για το ιστορικό σταυροδρόμι, όπου συναντήθηκαν ο Κερδώος με το Λόγιο Ερμή, για να ανοίξουν δρόμους της θάλασσας και της στεριάς, καινούργιες αγορές και νέες ευκαιρίες και μαζί να μεταλαμπαδεύσουν Φως, Γράμματα, Τέχνες, Παιδεία και Πολιτισμό στα τέσσερα άκρα της γης.

Η κλασική παιδεία μας ανήκει στα πανανθρώπινα τιμαλφή. Τα ομηρικά και παιόδεια έπη – 700 π.Χ. περίπου – αποτελούν τις πρώτες γραπτές μαρτυρίες στην Ευρώπη και ο άνθρωπος, ιστορικά, στην Ελλάδα «ταυτοποιείται» ως αυταξία. Σ' αυτό το συγκριτικό μας οικουμενικό πλεονέκτημα επένδυσε ο μέγιστος κυβερνήτης της πατρίδας, ο **Ιωάννης Καποδίστριας**, όταν οραματιζόταν την Ελλάδα ένα απέραντο «Διεθνές Πανεπιστήμιο». Στην ίδια τροχιά και οι πολιτικές επισημάνσεις-προτροπές του Γάλλου Προέδρου, **Φρανσουά Μιτεράν**, προς επιφανή Έλληνα πολιτικό: «*Αν ήμουν πρωθυπουργός της Ελλάδας, δε θα έκανα τίποτε που να μην περνά μέσα απ' τον Πολιτισμό*». Απ' τις κοιλάδες της αιωνιότητας ο μεγάλος **Ελύτης** συγκατανεύει: «*ως κι ένα περιβόλι αλόκληρο έβγαλα γιομάτο εσπεριδοειδή που μύριζαν Ηράκλειτο κι Αρχίλοχο. Μα 'ταν τόση η ευωδιά που φοβήθηκα. Κι έπιασα σιγά - σιγά να δένω λόγια σαν διαμαντικά, να την καλύψω τη χώρα που αγαπούσα*»...

Αρωγοί, συνοδοιπόροι και εγγυητές για την ευόδωση του έργου μας, η πολύμορφη συνεργασία με τα σπουδαιότερα εθνικά και διεθνή πανεπιστήμια και πνευματικά κέντρα, καθώς και τα πολυάριθμα επίλεκτα μέλη της ελληνικής και διεθνούς πανεπιστημιακής κοινότητας και διαπρεπείς στο χώρο τους επιστήμονες, καλλιτέχνες, δημιουργοί (περισσότεροι από 250). **Κοντά μας νέοι επιστήμονες και εθελοντές**, στο βωμό στόχων και σκοπών της Εταιρείας, όταν, μάλιστα, αφορούν στο ιστορικό και βριθόν ιδιαιτεροτήτων Αιγαίο. **Κοντά μας κι όλοι όσοι πιστεύουν** πως ο μονόδρομος της σωτηρίας περνά, κύρια, απ' τη γνώση, την Παιδεία, τον πολιτισμό, την αλληλεγγύη.

«*Την άνοιξη αν δεν τη βρεις, τη φτιάχνεις*», υποστηρίζει ο μεγάλος Ελύτης, δίνοντας μια νότα ανείπωτης ελπίδας και παραμυθίας... Είμαστε, αλήθεια, ουτοπικοί; Και βέβαια όχι, αφού για όλους εμάς, για το Διεθνές Κέντρο μας, **ουτοπία δεν είναι το μη πραγματοποιήσιμο, αλλά αυτό που δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί...**

Χρίστος Στεργ. Μπελλές
Πρόεδρος Διοικούσας Επιτροπής

Η σφίγγα της Χίου

Η πόλη της Χίου, το λιμάνι και το κάστρο με τους πύργους του, μέσα στο οποίο απεικονίζονται εκκλησίες, κτίρια και κατοικίες, όπως και μέρος της στενίσιας πόλης. Επί Γενουσκρατίας το παραπάνω λιμάνι υπήρξε κορυφαίο διαμετακομιστικό κέντρο της ανατολικής Μεσογείου. Από το χειρόγραφο *Insularium Illustratum Henrici Martelli Germani*, 1470 (πηγή: Συλλογή Αργέντη, Βιβλιοθήκη Χίου «Κοραΐς»).

Ως έδρα του Φεστιβάλ «ΙΩΝΙΑ» 2021 επελέγη η Χίος. Οι λόγοι αναρίθμητοι, καθώς πρόκειται για αένα νησί που έχει αφήσει ανεξίτηλο στίγμα στο ταξίδι του, μέσα στους αιώνες. Απανθίζουμε ιστορικές αφηγήσεις-εκφάνσεις...

Ομιλούμε για τη Χίο, έναν απ' τους κυριότερους – και με πολλά ιστορικά «ατού» – διεκδικητές της καταγωγής του **Ομήρου**, του αιγιενούς ποιητή και πρώτου ιστορικού.

Ομιλούμε για τη Χίο, της φρόνησης και της προκοπής, η οποία δημιούργησε έναν αξιοζήλευτο πολιτισμό, που ανάγκασε το **Θουκυδίδη** να τη χαρακτηρίσει «*μεγίστην και πλουσιωτάτην των εν Ιωνία ξυμμαχίδων πόλεων*».

Ομιλούμε για τη Χίο – έδρα του **Ναυτικού Θέματος του Αιγαίου** (Θέμα = Διοικητική Περιφέρεια) επί Βυζαντίου – που ο **Παπαρρηγόπουλος** συγκαταλέγει μεταξύ των σημαντικότερων οικονομικών κέντρων της αυτοκρατορίας, σταθμό εισαγωγικού, εξαγωγικού, διαμετακομιστικού εμπορίου, λιμάνι ανεφοδιασμού πλοίων και καταφύγιο.

Ομιλούμε για τη Χίο και το αρχοντολόγιό της, που – κατά **Ζολώτα** – θεωρείται το πλουσιότερο του Βυζαντίου, όσον αφορά στο πλήθος των αριστοκρατικών οίκων, την παλαιότητα και την επισιμότητα, μετά από εκείνο της Κωνσταντινουπόλεως.

Ομιλούμε για τη Χίο – **λίκνο του Νεοελληνικού Πολιτισμού** – όπου λειτούργησε το πρώτο ελληνικό Πανεπιστήμιο και άνθισε η πνευματική ζωή, σε σχέση με την υπόλοιπη υπόδουλη Ελλάδα, με πρωταγωνιστή τον πάντα επίκαιρο και διαχρονικό κορυφαίο Διδάσκαλο του Γένους και πρωτεργάτη του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, **Αδαμάντιο Κοραή**, ο οποίος υπήρξε – πέραν των άλλων – ο εφευρέτης της νεοελληνικής ταυτότητας. Αν σήμερα λεγόμαστε Έλληνες και όχι κάτι άλλο (Γραικοί, Ρωμιοί κλπ.) αυτό οφείλεται στον Κοραή.

Ομιλούμε για τη Χίο, που μαζί με τη **Ρόδο** – κατά Άννα Κομνηνή – αποτελούσαν τα **κυριότερα ναυτιλιακά νησιά του Αιγαίου**. Στη Χίο υπήρχαν πολλά ναυπηγεία τόσο στην πρωτεύουσα όσο και τη Βολισσό, τη δεύτερη πόλη, σε σημασία, μετά την πρωτεύουσα του νησιού.

Ομιλούμε για τη Χίο, που ενδεικτικό ακμής αποτελεί και το **χτίσιμο της Νέας Μονής**, από τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Μονομάχο (1042-1054) και την Αυτοκράτειρα Ζωή, που τόσο αυτοί όσο και οι επόμενοι Βασιλείς προίκισαν αφειδώλευτα με τα "**τριτά προνόμια**". Το Μοναστήρι συνιστά σημαντικό βυζαντινό μνημείο, υπό την προστασία της Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Ομιλούμε για τη Χίο, που χάρη στο μοναδικό προνόμιο της «Χίας γης» να παράγει το **προϊόν της μαστίχας**, γνώρισε πολλούς εραστές-κατακτητές, κύρια Ιταλούς (Ενετούς, Πιζάτες, Γενουάτες), που υστερόβουλα ζητούσαν μια θέση στην καρδιά της.

Όμηρος

Η Χίος – με πολλά ιστορικά "ατού" – συγκαταλέγεται στους τόπους που "ερίζουν" για την καταγωγή του Ομήρου, του αιγιενοῦς ποιητή και πρώτου ιστορικού.

Δεν πρέπει να διαλανθάνει την προσοχή ότι τα ομηρικά έπη, από κοινού με τα ποιήματα του Ησίοδου (γύρω στο 750 π.Χ.), αποτελούν τις πρώτες γραπτές μαρτυρίες που βρίσκουμε στην Ευρώπη.

Αδαμάντιος Κοραΐς

Διαχρονικός, κορυφαίος διδάσκαλος του Γένους και πρωτεργάτης του Νεοελληνικού Διαφωτισμού.

Αίδιος η αφήγησή του, που αφορά στην Παιδεία. «Τρόπον μεταβολής της Ελλάδος από την κατάστασιν εις την οποίαν ευρίσκειται την σήμερον ούτ' εστοχάσθη ποτέ ούτε σταχάζομαι δυνατόν άλλον, παρά την Παιδείαν».

Επί των Γενοβέζων κατακτητών Giustiniani (1346-1566), ιδρύθηκε η ξακουστή για την εποχή Εμπορική Εταιρεία Μαόνα, που εκμεταλλευόταν μονοπωλιακά τη μαστίχα και προσκόμιζε μυθικά για την εποχή κέρδη (πάνω από 50.000 δουκάτα = 5.000.000 σημερινά δολλάρια).

Ακόμα και ειδύλλια πηλέκονται κάτω απ' τα πυκνά φυλλώματα των "σκιναριών". Το ριέγει δήλωσσε και το τραγούδι: «στα Μαστιχομαζώματα θε νάρθω στο χωριό σου για να φιλήσω την ειλιά πούχεις στο μάγουλό σου»

(Φωτ. Κώστας Σταμούλης)

Μεταξύ του 1474-1475 επισκέφτηκε το νησί ο Χριστόφορος Κολόμβος, για να αποσπάσει στοιχεία, χάρτες απ' τους έμπειρους και ξακουστούς στον τότε γνωστό κόσμο Χιώτες ναυικουθήριους και καπετάνιους. Επί Τουρκοκρατίας, αλλήλ, κύρια μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους, ακόμα μια πρωτιά επιφυλάσσεται για το νησί της μαστίχας που έχει και πάλι να κάνει με τις ιωνικές ρίζες του. Οι Χιώτες - Ίωνες, γίνονται οι θαλασσοκράτορες του κόσμου. Η ναυτοσύνη, το εμπόριο, μαζί με τις τέχνες, τα γράμματα, το φως, τον πολιτισμό αποτελούν παράδοση που συνεχίζεται και θα συνεχίζεται αιείν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΙΟΥ «ΚΟΡΑΗΣ»

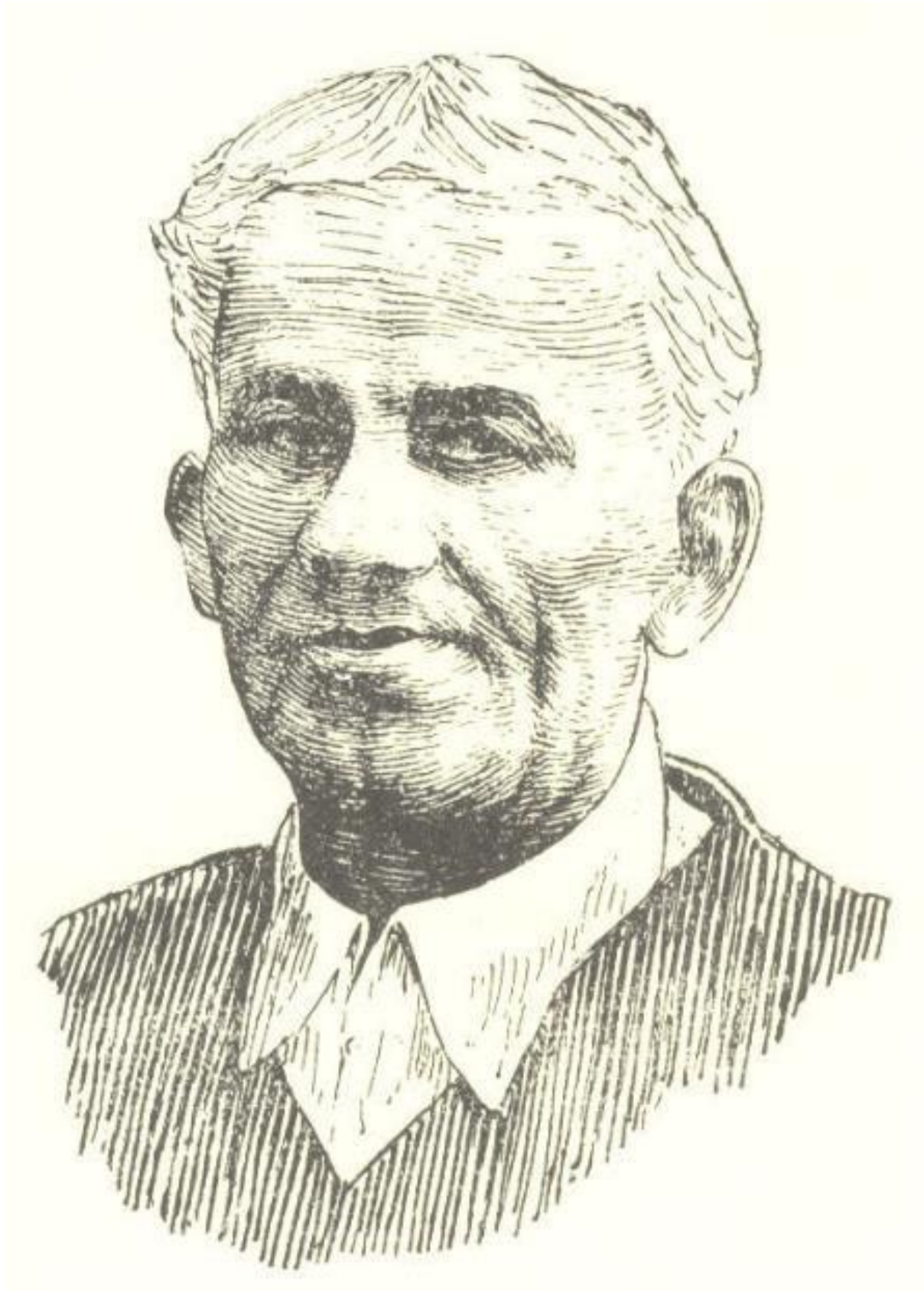
Η Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Χίου «Κοραΐς» αποτελεί την πλουσιότερη και πιο αξιόλογη Βιβλιοθήκη του τόπου, μετά εκείνη των Αθηνών, και μια από τις μεγαλύτερες της Ευρώπης. Ιδρύθηκε το 1792, σαν παράρτημα της Μεγάλης Σχολής της Χίου, και προκίσθηκε σφειδώλευτα με πνευματικό πλούτο αμύθητο, ο οποίος, εκτός από τα χειρόγραφα του κορυφαίου Διδάσκαλου του Γένους και πρωτεργάτη του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, Αδαμάντιου Κοραή, συναθροίζει ανεκτίμητες συλλογές από βιβλία (υπολογίζονται σε 250.000 τόμους, μεταξύ των οποίων και η δωρεά του Μεγάλου Ναπολέοντα προς τιμήν του Αδαμάντιου Κοραή «Description de l' Egypte», αποτελούμενη από 14 εικονογραφημένους τόμους, έκδοσης 1809-1822), χειρόγραφα, περιοδικά, εφημερίδες, πίνακες, νομίσματα, κειμήλια και χάρτες, που δώρισαν ο Αδαμάντιος Κοραΐς, καθώς και άλλοι μεγάλοι πνευματικοί άνθρωποι τόσο της ημεδαπής, όσο και της αλλοδαπής.

**ΦΕΣΤΙΒΑΛ «ΙΩΝΙΑ»
2021**

Φώτης Αγγουλές
(σχέδιο Γ. Γ. Δήμου)

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟ
ΦΩΤΗ ΑΓΓΟΥΛΕ**

Φώτης Αγγουλές
(1911 - 1964)

Το Φεστιβάλ «ΙΩΝΙΑ» αφιερώνεται κάθε χρόνο σε ανθρώπους του πνεύματος, της τέχνης, της κοινωνικής προσφοράς, σε συνανθρώπους, γενικά, που καταυγάζουν με το «άρωμα», το ήθος, τη στάση ζωής, την κοινωνικο-πολιτιστική τους κατάθεση.

Τιμούμε το **ΦΩΤΗ ΑΓΓΟΥΛΕ**, τον αγωνιστή, τον επαναστάτη, τον ιδεολόγο, τον ουμανιστή, τον αλτρουιστή, το φιλάλληλο, το βιωματικό ποιητή (η ποίησή του - ίδια η ζωή του), τον αδησώπητο αντιφασίστα, τον Έλληνα, τον πατριώτη, τον υπέροχο άνθρωπο, τον άνθρωπο της διπλανής πόρτας, τον ακατάβλητο οδίτη, που κέρδισε με το σπαθί του την ασφάλεια της αιωνιότητας πασχίζοντας, σ' όλη του τη ζωή, μ' όλες του τις δυνάμεις και με τα όπλα που διέθετε, να βάλει καινούργιους οδοδείκτες στη διαδρομή της κοινωνίας, ν' αφήσει έναν κόσμο καλύτερο απ' ό,τι τον βρήκε.

Τιμούμε το **ΦΩΤΗ ΑΓΓΟΥΛΕ** σαν κλασικό ποιητή, με την έννοια της διαχρονικότητας κι αθανασίας του έργου του, των μηνυμάτων του. Τούτος ο «λαϊκός επαναστάτης» ζει και παραμένει ακλόνητος στο θρόνο του, όσο η «αφήγησή» του (ζωή, αγάπη, έρωτας, θάνατος, μακρινή μητέρα, πόνος, νοσταλγία, εκμετάλλευση, αδικία, ανισότητα, εξουσία, σύστημα, ήθος, τιμιότητα, μάνα, πατέρας, αδελφός, συνάνθρωπος κλπ.), δεν έχασε το νόημα, τη βαρύτητα, την ιερότητά της. Όσο, κοντολογίς, υπάρχουν άνθρωποι κι όσο η Ιστορία θα επαναλαμβάνεται σαν φάρσα ή τραγωδία...

Τιμούμε το **ΦΩΤΗ ΑΓΓΟΥΛΕ**, γιατί υπήρξε – μέχρι τελευταίας ρανίδας της ζωής του – εμβληματική φυσιογνωμία, γενναίος, αγέρωχος, ασυμβίβαστος, ανυπότακτος, σε αρχές, αξίες, ιδεώδη, ιδανικά και «πιστεύω», ένας αληθινός επαναστάτης, ένας ανυπότακτος κομμουνιστής...

ΝΑΓΚΑΣΑΚΙ

Ε, Τσάρλυ, τραβήξου από τον ήλιο.
Σήμερα, έπεσε η Ατομική...
Σήμερα, στα λιμάνια,
οι σωματέμποροι κι οι πορτοφολάδες
μπορούν να περηφανεύονται
που δεν έγιναν εφευρέτες...
Σήμερα, θα μπορούσε να λείει στην προσευχή της,
μια πόρνη:
"Θεέ μου, σ' ευχαριστώ,
που δεν γέννησα..."

...Αρχές της δεκαετίας του '60... στο Δημοτικό Κήπο...
ο Φώτης Αγγουλές με το σύντροφο και συνοδοιπόρο του, Γιάννη Κατσόγιαννο.
(Αρχείο Καθηγητή, Βύρωνα Κατσόγιαννου)

Πουλιά μες απ' τις καμαρούλες του μυαλού, εφιάλτες αλλοτινών εποχών (το παρακράτος, τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, οι βίαιες προσαγωγές στην Ασφάλεια, η φυλακή, ο χωροφύλακας αφέντης κ.ά), φτεράκισαν, ακίνδυνα πλέον, μα τρομαγμένα, ακολουθώντας το ξόδι του γίγαντα-μικρού προλετάριου, μαζί με το Ρίτσο, το Θεοδωράκη, το Γλέζο και σύσσωμο το χιώτικο λαό. Να μην ξεχνούνε οι μεγάλοι και να μαθαίνουν οι μικροί...

... Δεν ξέρω πώς να σας το πω, / μου φάνηκε – κάποια στιγμή – / πως γιόμισε και φώτισε ο ουρανός / πολύχρωμα και
μοσχοβόλα αγριολούλουδα / και... «εντελβάις»... (Χρίστος Μπελλές)

ΟΙ ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΙ

Προσπαθήστε συνάνθρωποι,
να τους καταλάβετε
τους χιονάνθρωπους.
Μας μισούνε, γιατί
ξέρουνε πως σαν έβγει ο ήλιος,
ό,τι είναι φτιαγμένο από χιόνι,
θα λιώσει.

.....

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Νάμαι, ξανάρθα πίσω.
Κι έχω τραγούδια να σας πω
πολλά, μα πριν σας τραγουδήσω,
πού είν' τα κρίνα; Πού τα γιασεμιά;
Έχω μια θλίψη να κοιμήσω...

ΜΗΝ ΚΑΡΤΕΡΑΤΕ

Μην καρτεράτε να λυγίσουμε
μήτε για μια στιγμή,
μηδ' όσο στην κακοκαιριά
λυγάζει το κυπαρίσι.
Έχουμε τη ζωή πολύ,
Πάρα πολύ, αγαπήσει...

.....

ΜΗΝ ΠΕΙΣ

Καλώς την που την πρόσμενα χρόνια και χρόνια τώρα
κοντά σου θέλω να με βρει του χινοπώρου η μπόρα.

Μείνε καλή μου, κάνε μου λιγάκι συντροφιά,
κι όταν χωρίσομε μην πεις απάνω μου πως είδες,
σημάδια από του σταυρωμού τα σουβλερά καρφιά,
και μελανιές αφ' τις βαριές των σκλάβων αλυσίδες...

ΜΕΙΝΕ

Γλίστρησε κρυφά, να μην το πάρει
είδηση ο φρουρός μου π' αγρυπνά
κι ήρθε στο κελλί μου το φεγγάρι.
Έρθε και με βρήκε λυπημένο
Κι ήτανε το χάδι του απαλό,
Σαν γυναικείο χέρι αγαπημένο.

Μείνε στο φτωχό μου το κελλί,
φεγγάρι τι να σε τρατάρω;
Δε μου μένη πια παρά η ψυχή
Κι έχω τόσο ανήφορο να πάρω...

.....

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΖΕΙ

Γλυκοχαράζει! Αγλύκαντε ξύπνα κι ανακλαδίσου.
Γλυκό 'ναι το τραγούδι μου,
κι ας είν' η γεύση του πικρή
είναι γιατί ξενύχτησα την κάθε σου χαρά νεκρή
κι αγρύπνησα και πόνεσα σαν αδερφός μαζί σου.

Φώτης Αγγουλές

...«Αξούριστος, με τις παπουτσάρες του αγυάλιστες, έκοβε πυράκανθους, ξεφύλλιζε μαργαρίτες, μυρωνόταν με βασιλικό, μεταλάβαινε γιασεμί και φούλι. Ταξίδεψε στη ζωή ανεμίζοντας τα πολύχρωμα κουρέλια της ψυχής του, που, πάντα, τυραννούσε η ποίηση.

Γύρω του τρέχαν οι μέρες, τα χρόνια, οι άνθρωποι και οι πολιτείες: στην έρημο γνώρισε τη δίψα του νερού, της συντροφιάς και της ομιλίας. Από τους παλιανθρώπους διδάχθηκε ότι πρέπει να γίνει καλός. Από τη δυστυχία τα πάντα: έβρεξε τα χείλη διψασμένων, ξενύχτησε αρρώστους που πέθαναν χωρίς γιατρό. Έκλαψε απελπισμένους που χάθηκαν ανυπεράσπιστοι, κράτησε συντροφιά σε μελλοθάνατους.

Η εποχή του δεν ήταν περιστέρι: όταν δεν τον κλοτσούσαν, του έδιναν συμβουλές. Για να αντέχει βάπτισε τον πόνο “κουδουνάτο”. Το καρυδάκι της ζωής του χώρεσε τον ουρανό με τα άστρα, τον κάμπο με τα λουλούδια, τη θάλασσα με τα ψάρια, την Αγάπη και τον Έρωτα, τον Αγώνα, την Ανθρωπιά κι έναν πελώριο Σταυρό. Τον σήκωσε με εγκαρτέρηση, αλληθωρίζοντας επίμονα προς την ελπίδα.

Το όνομά του ήταν **Φώτης Χονδρουδάκης**. Το παρανόμι του «Αγγουλές». Άλλοι λένε πως θα πει: «στητός και όρθιος σαν μπαστούνι» κι άλλοι πως η λέξη αυτή σημαίνει «αρχιπαλικάρο»...

(από το ομώνυμο βιβλίο της Στέλλας Τσιροπινά, εκδόσεις «άλφα πι»)

1η Δράση

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

«ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ» του Πέτρου Ζούλια

Σάββατο 10 Ιουλίου / Ώρα 21:30 / Θέατρο «Μίκης Θεοδωράκης»

Όλοι έχουν τραγουδήσει τα τραγούδια όπως: «Είμαι αητός χωρίς φτερά», «Όνειρο απατηλό», «Η φαντασία», «Ηλιοβασιλέματα», «Όλα είναι ένα ψέμα», «Πήρα απ' τη νιότη χρώματα», «Πετραδάκι πετραδάκι», «Μαλάμω», «Τι έχει και κλαίει το παιδί», «Περασμένες μου αγάπες», αλλά οι περισσότεροι δεν γνώριζαν ότι ήταν δικά της, δεν ήξεραν μέχρι τώρα την ιστορία που έκρυβαν αυτά τα τραγούδια. **Λαϊκή** ποίηση αυθεντική. Απόσταγμα ζωής και σκέψης.

Η **Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου** (Νένα Μεντή) **μονολογεί συνομιλώντας** με τα επτά πρόσωπα που έπαιξαν **καθοριστικό** ρόλο στη ζωή της και το έργο της σαν στιχουργού: τη **Μαρίκα Κοτοπούλη**, το Γιώργο τον **άντρα** της, τη Μαίρη την **κόρη** της, τον **Τσιτσάνη**, το **Χιώτη**, τη Ρέα την **εγγονή** της και τη Μαριόγκα τη **μητέρα** της.

Μέσα από την **πολυτάραχη** ζωή της Παπαγιαννοπούλου ξεδιπλώνεται όλη η **νεότερη ιστορία της Ελλάδας**, αλλά και η **σύγχρονη ιστορία του λαϊκού τραγουδιού**. Η ιστορία της Ευτυχίας συναντά την **εθνική τραγωδία** μιας χαμένης πατρίδας, της **Μικράς Ασίας**, περνά από την εποχή των **μπουλουκιών** και της **Αθηναϊκής επιθεώρησης** για να φτάσει ως τα **καταγώγια** του **ρεμπέτικου** και την άνθιση του **έντεχνου λαϊκού** τραγουδιού και τα «παιχνίδια» με τη λογοκρισία στα τραγούδια την εποχή της Δικτατορίας.

Μια παράσταση με τη συγκλονιστική και ανεπανάληπτη

MENA MENTH

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Κείμενο – Σκηνοθεσία: Πέτρος Ζούλιας
Επιλογή τραγουδιών: Ελεάνα Βραχάλη
Μουσική επένδυση: Γιάννης Χριστοδουλόπουλος
Φωτογραφίες: Γιώργος Καβαλλιεράκης

2η Δράση

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σάββατο 24 Ιουλίου / Ώρα 21:30 / Στάδιο Εφέβου (Κάμπος)

Το τραγούδι εκφράζει την εποχή του,
είναι κομμάτι της ίδιας της ζωής, αστέρευτη, αυθεντική πηγή Ιστορίας, παράδοσης, πολιτισμού...
Ο Πλάτων, θέλοντας να δείξει τη σχέση μουσικής και ζωής, υποστηρίζει πως,
όταν αλλάζει η μουσική, πρέπει να αλλάξουν και οι Νόμοι της Πολιτείας.

Ο μεγάλος Ερμηνευτής
που έβαλε τους δικούς του οδοδείκτες
στη διαδρομή της ποικιλώνυμης λαϊκής μουσικής παράδοσης...

3η Δράση

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ - ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΟΦΙΛΙΟΥ

Τετάρτη 11 Αυγούστου/ Ώρα 21:30 / Στάδιο Εφέβου (Κάμπος)

Τραγουδούν Βασίλη Τσιτσάνη

Ο Βασίλης Τσιτσάνης υπήρξε – κατά Μίκη Θεοδωράκη – «ο μεγαλύτερος δημιουργός λαϊκών τραγουδιών στη χώρα μας». Υπήρξε ο αδιαμφισβήτητος θεμελιωτής του λαϊκού τραγουδιού, που πατώντας στο ρεμπέτικο δημιούργησε το κοινωνικό λαϊκό τραγούδι. Άλλαξε τα δεδομένα, επηρέασε και διαμόρφωσε την πορεία και την εξέλιξη της ελληνικής μουσικής. Πάνω του «στηρίχθηκαν» ο Μάνος Χατζιδάκις και ο Μίκης Θεοδωράκης, για να δημιουργήσουν το «έντεχνο» λαϊκό τραγούδι.

Δήμητρα Γαλάνη και Νατάσα Μποφίλιου
τραγουδούν **Βασίλη Τσιτσάνη** συνοδευόμενες από την Ομώνυμη Ορχήστρα του...

4η Δράση

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

«Η ΠΟΡΝΗ ΑΠΟ ΠΑΝΩ» του Αντώνη Τσιπιανίτη

Σάββατο 28 Αυγούστου / Ώρα 21:30 / Θέατρο «Μίκης Θεοδωράκης»

10^{ος} Χρόνος Επιτυχίας

Η Ερατώ -η νοικοκυρά από κάτω- μιλάει για τον έρωτα, την απόρριψη, την προδοσία, τη βαναυσότητα σε βάρος των γυναικών, τους διεφθαρμένους δημόσιους λειτουργούς, την έλλειψη αυτοεκτίμησης. Με υπομονή και στωικότητα ζει στο περιθώριο, μέχρι την ημέρα που στο από πάνω διαμέρισμα μετακομίζει μια πόρνη. Και τότε... η ζωή της αλλάζει με ένα μαγικό τρόπο!

Ένα μοναδικό ρεσιτάλ ηθοποιίας, από την **ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ** που μας ταξιδεύει για 90 λεπτά από το γέλιο στη συγκίνηση, παραμένοντας κάθε στιγμή στην πραγματικότητα, για να οδηγήσει σε ένα τέλος...έκπληξη!!!

Ταυτότητα παράστασης:

Κείμενο: Αντώνης Τσιπιανίτης

Σκηνοθεσία: Σταμάτης Πατρώνης

Φωτισμοί: Ελένη Παπαλεξανδροπούλου

Κοστούμια: Δημήτρης Ανδριανός

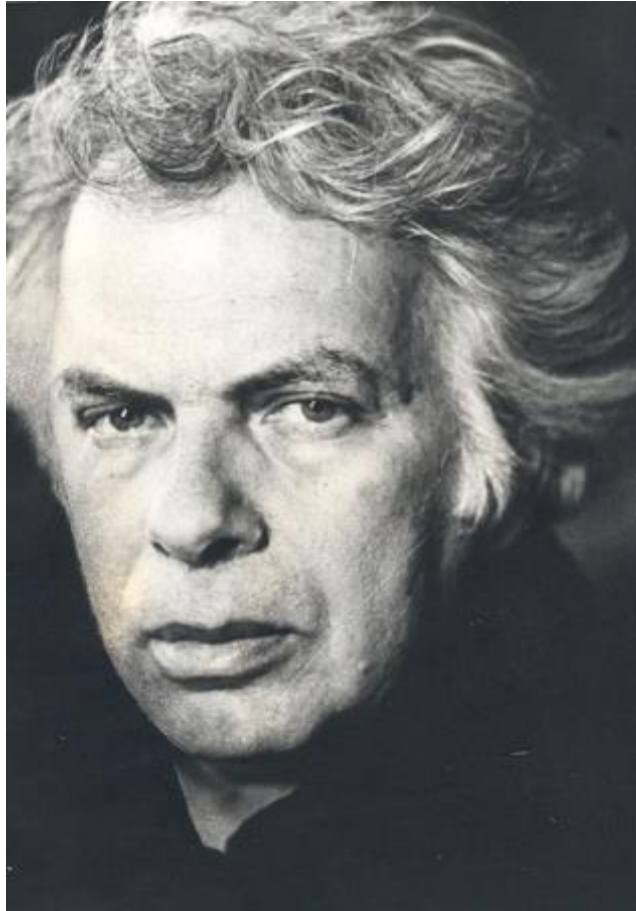
Μουσική επιμέλεια: Μιχάλης Ρουμπής, Ιωάννης-Ιόλαος Μανιάτης

Βοηθός Σκηνοθέτη: Μιχάλης Ρουμπής

5η Δράση

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

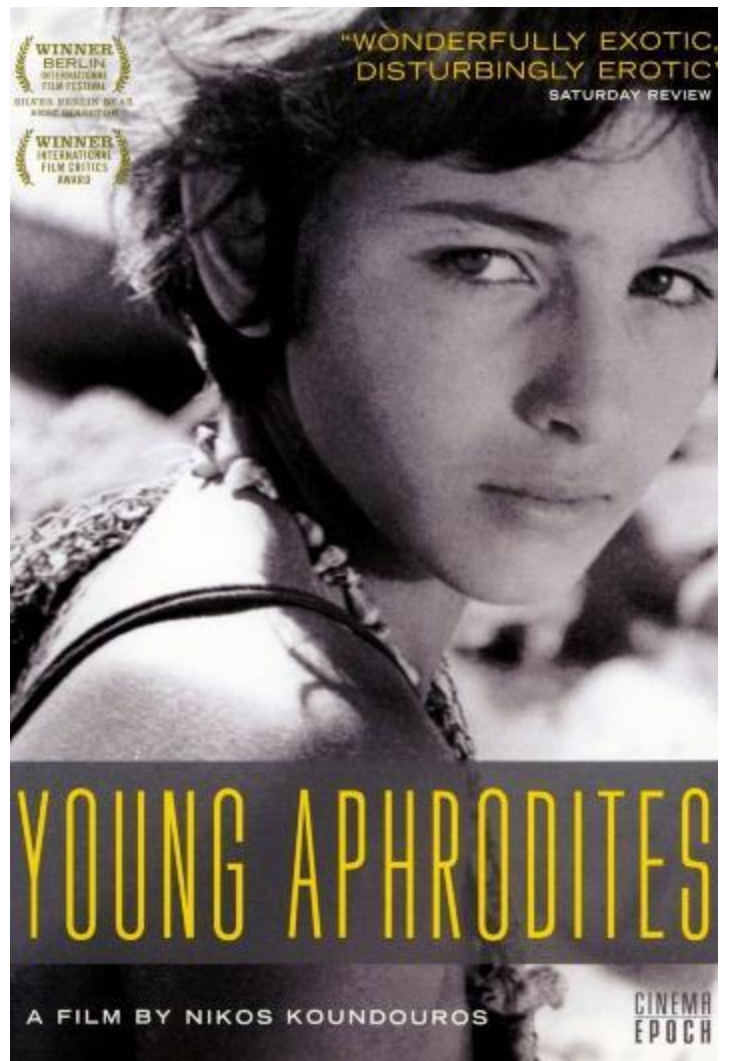
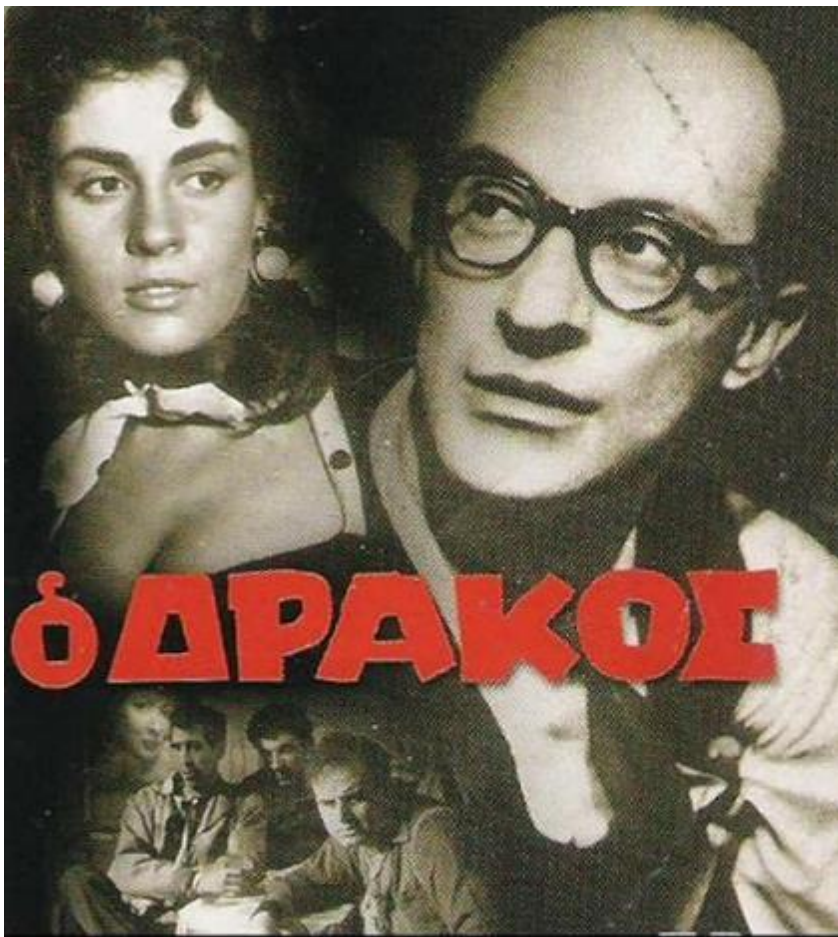
Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου έως Πέμπτη 9 Σεπτεμβρίου
Ώρα 21:00 / Θέατρο «Μίκης Θεοδωράκης»

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας (ζωγραφική και γλυπτική). Είχε ενταχθεί στις τάξεις του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, και εξορίστηκε στη Μακρόνησο, λόγω των αριστερών φρονημάτων του. Στα 28 του χρόνια αποφάσισε να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Ξεκίνησε ως σκηνοθέτης με τη «Μαγική Πόλη» (1954), όπου συνδύασε τις επιρροές του από το νεορεαλισμό με την εικαστική του ματιά. Καθιερώνεται με το σύνθετο και πρωτοποριακό έργο «Ο Δράκος» (1956). Ακολούθησαν «Οι παράνομοι» (1958), «Το ποτάμι» (1959), «Μικρές Αφροδίτες» (1963), «Το πρόσωπο της Μέδουσας» (1967), «Τα τραγούδια της φωτιάς» (1974), «1922» κ.ά.

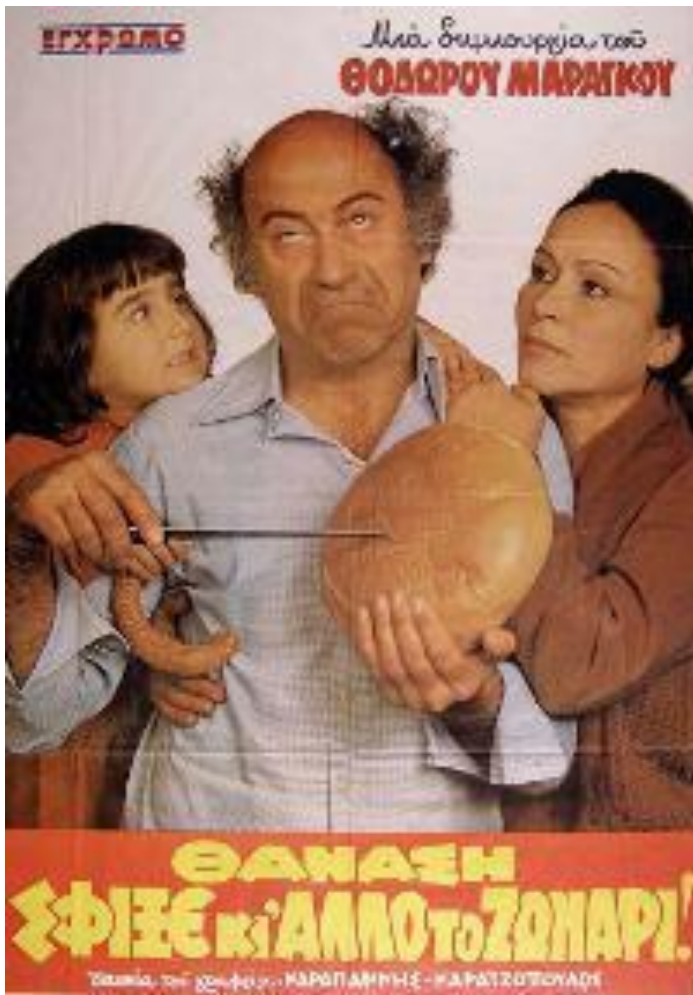
Έχει αντιπροσωπεύσει τον ελληνικό κινηματογράφο πολλές φορές στο εξωτερικό και έχει τιμηθεί με το Πρώτο Βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και Βερολίνου το 1963 για την ταινία «Μικρές Αφροδίτες». Τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης για την ταινία του «Το ποτάμι» και την ταινία «1922». Η ίδια ταινία απέσπασε τα βραβεία καλύτερης ταινίας και σκηνοθεσίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κέιπ Τάουν. Για την ταινία «Μικρές Αφροδίτες» τιμήθηκε και με το Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

Ξεκίνησε την καριέρα του ως σκιτσογράφος - γελοιογράφος. Τα σενάρια όλων των ταινιών αποτελούν έργο του. Οι ταινίες του έχουν κέντρο βάρους το γίγαντα-μικρό άνθρωπο, τον «απλό» λαϊκό άνθρωπο, στην «άγρια» πορεία της βιωτής, της Ύπαρξης, κατάστιχτο από χιούμορ και τραγικότητα («Θανάση σφίξε κι άλλο το ζωνάρι»). Στη διαρκή σύγκρουσή του με το «κατεστημένο» αγαπήθηκε από το κοινό και ταινίες, όπως το «Μάθε παιδί μου γράμματα», αποτέλεσαν σταθμό στον Ελληνικό Κινηματογράφο. Η ταινία «Ισοβίτες» δεν προβλήθηκε στις μεγάλες αίθουσες – κατά κοινή ομολογία πολεμήθηκε απ' το «σύστημα» – έτυχε, όμως, εξαιρετικής αποδοχής από το κοινό, για τις αλήθειες και το σουρεαλιστικό χιούμορ της. Στην τηλεόραση, τον συναντούμε σκηνοθετικά στις σειρές «Έμμονες ιδέες» και «Πέρα απ' τον Ορίζοντα». Πρόκειται για ένα μεγάλο, πολυβραβευμένο, αλλά, κύρια, βιωματικό δημιουργό. Στην πρόσφατη μυθοπλαστική και κοινωνικού χαρακτήρα ταινία του «**Εν Δυνάμει**» (προβάλλεται πανελλαδικά με διθυραμβικές κριτικές προσεγγίζει το θέμα με αισιόδοξη ματιά. Συνδυάζει τη δράση με το χιούμορ και απευθύνεται σε όλους τους θεατές. Οι ήρωες είναι απλοί, καθημερνοί άνθρωποι, που προσπαθούν να διαχειριστούν την κρίση, βάζοντας το μυαλό τους να πάρει στροφές και ενεργοποιώντας τις ψυχικές δυνάμεις που ανακαλύπτουν ότι έχουν.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 23 Οκτωβρίου 1940. Μετά τις σπουδές του στον κινηματογράφο στη Σχολή Κινηματογράφου Τηλεόρασης Λ. Σταυράκου εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης σε πλήθος παραγωγών. Ο Παντελής Βούλγαρης έχει διακριθεί και βραβευθεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου. Από το 2015 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ Άνδρου.^[1]

Κινηματογράφος

Το Τελευταίο Σημείωμα (2017) / Μικρά Αγγλία (2013) / Ψυχή Βαθιά (2009) / Νύφες (2004)

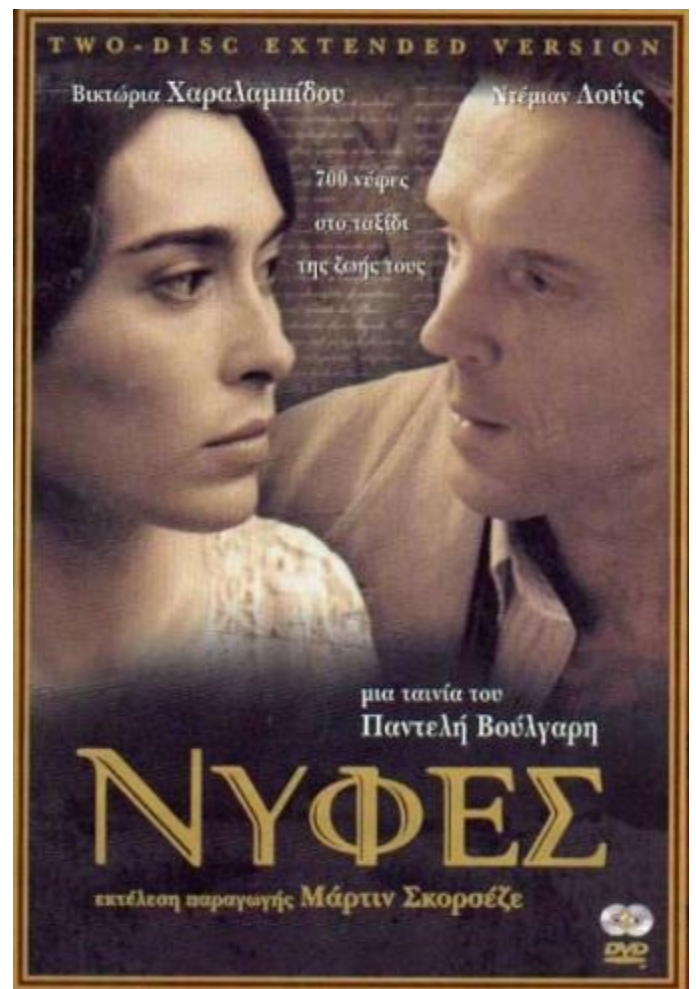
Όλα είναι δρόμος (1998) / Ακροπόλ (1995) Ήσυχες μέρες του Αυγούστου (1991) / Η Φανέλα με το "9" (1988) / Τα Πέτρινα Χρόνια (1985) / Ελευθέριος Βενιζέλος 1910-1927 (1980) /

Happy Day (1976) / Ο μεγάλος ερωτικός (1973) / Το προξενιό της Άννας (1972) / Χορός των τράγων (1971) / Ce n'est pas que le début (1969) / Τζίμης ο τίγρης (1966) / Ο κλέφτης (1965)

Τηλεοπτικές σειρές

Οι απόμαχοι (1982)

Ο κήπος με τα αγάλματα (1981)

6η Δράση

ΕΚΘΕΣΗ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

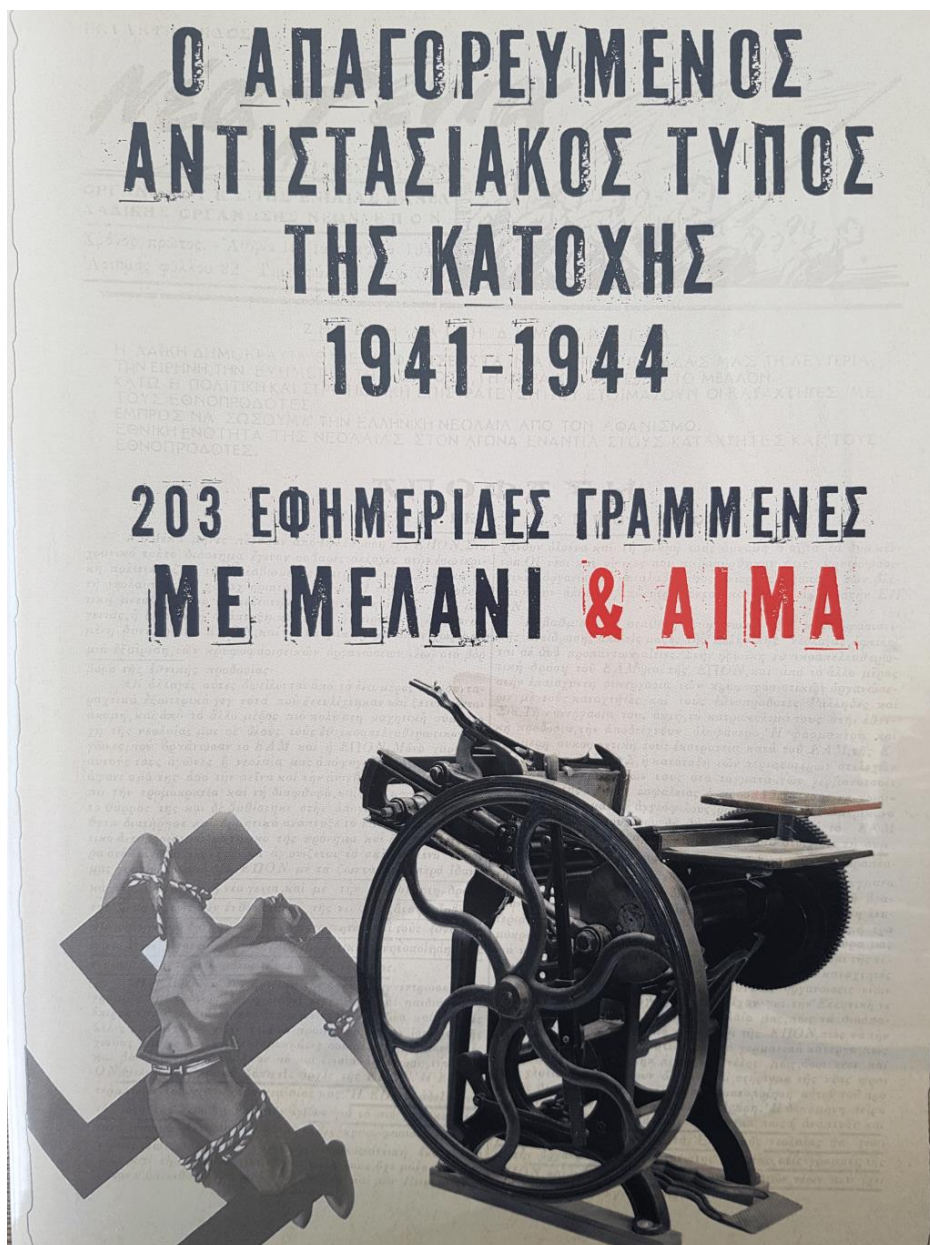
ΚΑΙ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

1941 – 1944

Εις Μνήμην του ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ...

Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου – Τετάρτη 31 Οκτωβρίου

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

&

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

ΤΟ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ

Περιλαμβάνει **320 εφημερίδες** (συμπεριλαμβάνονται και οι εκδοθείσες κατά τη διάρκεια του πολέμου 1940-41), καθώς και **430 λογοτεχνικά βιβλία** εκδοθέντα την εν λόγω εποχή για να γλυκάνουν, να συντροφέψουν ζείδωρα τις κρύες κατεβασιές του κατοχικού Χειμώνα,
ΣΕ 50 ΠΛΑΙΣΙΑ (1,10m X 1m)

Η Ιστορία μας σχετικά με τον Αντιστασιακό Τύπο αφορά στην πιο λαμπρή Ιστορία του Ευρωπαϊκού Αντιστασιακού Τύπου. Ολόκληρος ο Ευρωπαϊκός Αντιστασιακός Τύπος καλύπτει σε μέγεθος και δράση το **20% του Ελληνικού Αντιστασιακού Τύπου.**

Την έκθεση θα εγκαινιάσει
ο ακατάβλητος πνευματικός, πρωτοπόρος οδότης
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΛΙΑΝΙΤΗΣ
στον οποίο ανήκει, κύρια, και το εκθεσιακό υλικό

Γιώργος Δολιανίτης

Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου / ώρα 20:00 / στο «Ομήρειο»

ΟΜΙΛΗΤΗΣ

Χρίστος Στεργ. Μπελλές

Η Έκθεση θα είναι ανοικτή για Σχολεία και ποικιλώνυμους επισκέπτες,
από Παρασκευή 1 Οκτωβρίου έως Σάββατο 9 Οκτωβρίου

ώρα 9:00 έως 14:00 – στο «Ομήρειο»,

όπου θα παρέχεται ενδελεχής ξενάγηση από επαΐοντες Καθηγητές.

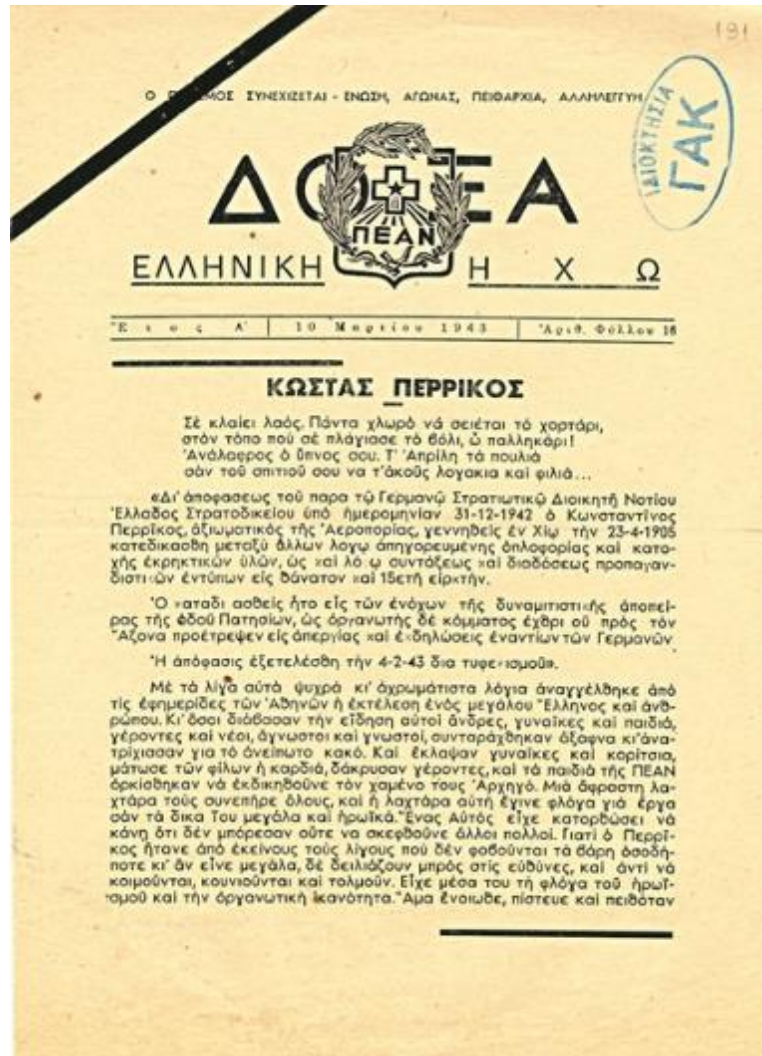
Η εν λόγω Έκθεση θα επισκεφθεί τα 6 νησιά, όπου υπάρχουν Τμήματα και Σχολές του Πανεπιστημίου Αιγαίου: **Χίος, Λέσβος, Λήμνος, Σάμος, Σύρος, Ρόδος** και η διάρκειά της θα είναι εβδομαδιαία, ανά νησί. Μετά από τα νησιά θα επισκεφτεί τη **Θεσσαλονίκη για 15 ημέρες** και θα καταλήξει στην **Αθήνα, στο Ζάππειο, για άλλες 15 μέρες.** Σε αυτή τη διαδρομή θα δοθεί η ευκαιρία στην κοινωνία, αλλά, κύρια, στους νέους και τους μαθητές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης να την επισκεφθούν και να διδαχθούν ποικιλότητα...

ΕΚΘΕΣΗ - «ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

&

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1941-1944»

Κώστας Περρῖκος, Ἕλληνας αξιωματικός τῆς Πολεμικῆς Αεροπορίας καὶ ἀρχηγὸς τῆς ΠΕΑΝ

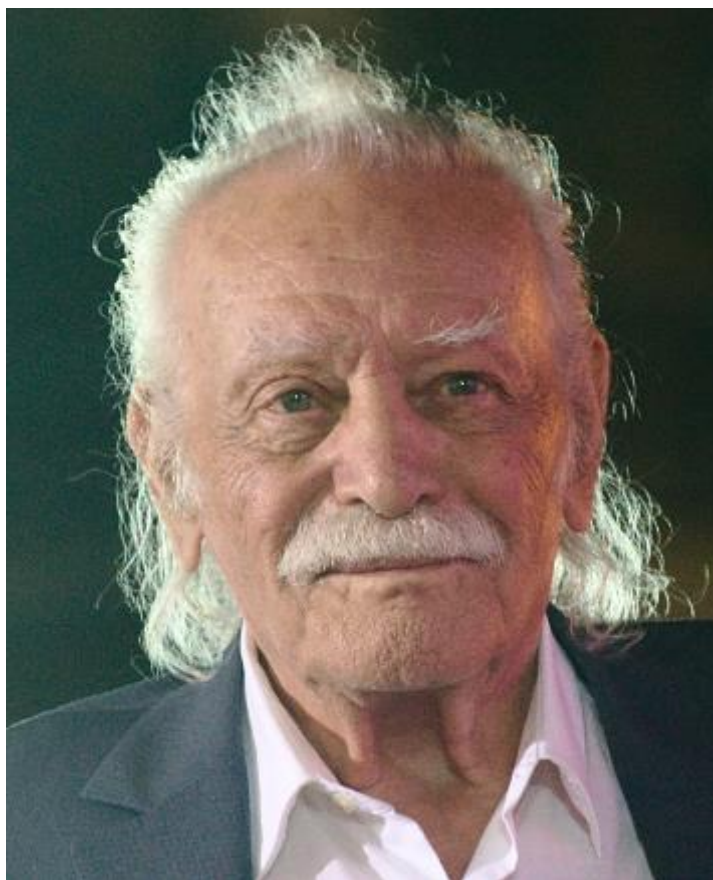
Ἡ ΠΕΑΝ (Πανελλήνια Ἐνωση Αγωνιζομένων Νέων), πού ἰδρύθηκε ἀπὸ τον εικονιζόμενο, Κώστα Περρῖκο, τὴν 1^η Οκτωβρίου 1941, πέραν τὴν ἐφημερίδα, «ΔΟΞΑ», πού ἐξέδιδε, δημιούργησε οὐλαμὸ καταστροφῶν γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἀποστολῶν δολιοφθοράς σε βάρους του ἐχθροῦ, με επικεφαλῆς τον ἴδιο τον Κώστα Περρῖκο.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΡΡΙΚΟΣ (1905 - 1943)

Στην ΠΕΑΝ οφείλεται μία από τις κορυφαίες πράξεις Εθνικής Αντίστασης, που αφορά στην ανατίναξη των γραφείων της προδοτικής οργάνωσης **ΕΣΠΟ** (Εθνικο-Σοσιαλιστική Πατριωτική Οργάνωση) στη διασταύρωση των οδών Πατησίων και Γλάδστωνος, στις 20 Σεπτεμβρίου 1942. Η ΕΣΠΟ είχε ιδρυθεί το καλοκαίρι του 1941 από το γιατρό **Σπύρο Στεροδήμα** και συνεργαζόταν με τους Γερμανούς κατακτητές στη στρατολόγηση Ελλήνων για λογαριασμό του πολυεθνικού τμήματος των Waffen - SS... Η ανατίναξη του κτηρίου της ΕΣΠΟ χαρακτηρίστηκε από τους ραδιοφωνικούς σταθμούς της Μόσχας σαν το μεγαλύτερο σαμποτάζ που έλαβε χώρα μέχρι τότε στην κατεχόμενη Ευρώπη. Το πλήγμα ήταν μεγάλο για τις κατοχικές Αρχές και τους εγχώριους συνεργάτες τους. Η Γκεστάπο εξαπολύει ανθρωποκυνηγητό για την εξάρθρωση της ΠΕΑΝ. Στις 11 Νοεμβρίου 1942, κατόπιν προδοσίας, ο Κώστας Περρίκος με δώδεκα συναγωνιστές του συλλαμβάνονται σ' ένα από τα κρησφύγετα της οργάνωσης στην Καλλιθέα. Στις 31 Δεκεμβρίου καταδικάζεται από το Γερμανικό Στρατοδικείο της Αθήνας τρις εις θάνατο και 15ετή ειρκτή και μεταφέρεται στις φυλακές Αβέρωφ στο κελί των μελλοθανάτων Νο 12. Νωρίς το πρωί της 4ης Φεβρουαρίου 1943 οδηγήθηκε στον τόπο της εκτέλεσής του, στο Σκοπευτήριο Καισαριανής. Αφού κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων απευθύνθηκε στους παριστάμενους Γερμανούς: *«Δεν αισθάνομαι τίποτα εναντίον σας. Εσείς κάνατε το καθήκον σας. Ομοίως, έκανα κι εγώ το δικό μου. Είμαι Έλληνας αξιωματικός της Αεροπορίας - υποσημναγός. Σας ευχαριστώ πολύ»*. Οι παριστάμενοι Γερμανοί αξιωματικοί χαιρέτισαν άπαντες στρατιωτικά. Στις 7:30 π.μ. ο Περρίκος αναφώνησε *«Ζήτω η Ελλάς!»* και δευτερόλεπτα μετά έπεφτε νεκρός από τις σφαίρες του εκτελεστικού αποσπάσματος.

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

«Ξεκίνημα
διαφώτισης του
Ευρωπαϊκού λαού
για τις θυσίες του
ελληνικού λαού»

(Μανώλης Γλέζος)

Λόγια του μεγάλου Πατριώτη, Επαναστάτη, αγωνιστή για την Έκθεσή μας...

Ο ελληνικός Τύπος του 1941 - 44, που γράφτηκε, τυπώθηκε και διανεμήθηκε με της καρδιάς το πύρωμα και της ψυχής το αίμα, αποτελεί αναμφίβολα την πιο λαμπρή σελίδα στην ιστορία του ευρωπαϊκού αντιστασιακού Τύπου.

Σκοπός της έκθεσης είναι να δοθεί το μήνυμα της θυσίας του ελληνικού λαού, της μεγαλειώδους αντίστασής του, των κινητοποιησέων του που απέτρεψαν την αποστολή Ελλήνων να πολεμήσουν δίπλα στη Βέρμαχτ στο Ανατολικό μέτωπο. Όπως είπε και ο Αριστομένης Συγγελάκης, “ο ελληνικός λαός είναι αυτός που αντιστάθηκε και πέτυχε να ματαιώσει την πολιτική επιστράτευση. Μόνο η Ελλάδα δεν έστειλε τα παιδιά της στα κάτεργα του Χίτλερ”.

Σήμερα, 70 χρόνια μετά, η καινοτομία της εθνικής αντίστασης δείχνει το δρόμο σε όλους που συνεχίζουμε να διεκδικούμε τη δικαίωση των Ελλήνων, την καταβολή των αποζημιώσεων για τα θύματα της ναζιστικής θηριωδίας, την επιστροφή του κατοχικού αναγκαστικού δανείου, των επανορθώσεων για την καταστροφή των υποδομών και την επιστροφή των κλαπέντων και λεηλατηθέντων αρχαιολογικών θησαυρών του ελληνικού λαού, ως μία απόδειξη ότι υπάρχει η βούληση να αποδοθεί δικαιοσύνη, ότι η θυσία των ελλήνων δεν πρέπει να μείνει αδικαίωτη.

(...) Εμείς οι Έλληνες δε γιορτάζουμε ποτέ τη λήξη, εμείς στεκόμαστε στην έναρξη. Είμαστε το μόνο έθνος, ας μην το ξεχνάμε, όπου και οι δύο επέτειοί μας – και η 25η Μαρτίου και η 28η Οκτωβρίου – είναι έναρξη αγώνα, δεν είναι τέλος του αγώνα. Μας ενδιαφέρει το ξεκίνημα, η απόφαση να αγωνιστούμε. Αυτό είναι το σημαντικό. Ας λογαριάσουμε, λοιπόν, κι εμείς αυτή τη μέρα ως ένα ξεκίνημα διαφώτισης του ευρωπαϊκού λαού για τους αγώνες και τις θυσίες του ελληνικού λαού. Κι άλλωστε, είχαμε σε όλη την Ελλάδα κινήματα αυτενέργειας σημαντικά. Είχαμε κινήματα που δεν τα βάζει ο νους του ανθρώπου.

*Η Έκθεση ταξιδεύει Νοέμβριο για Βρυξέλλες, αφού η αφήγησή της δεν αποτελεί μόνο Ελληνική, αλλά και Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια «υπόθεση»...

7η Δράση

ΘΕΑΤΡΟ

«ΗΡΩΕΣ» του Gerald Sibleyras

Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου και Κυριακή 26 Σεπτεμβρίου
Ώρα 21:00 / «Ομήρειο»

2ος Χρόνος επιτυχίας

Τρεις γκρινιάρηδες βετεράνοι στρατιωτικοί ζουν έγκλειστοι σε ένα νοσοκομείο αναπολώντας τις παλιές τους δόξες. Ζουν με το όνειρο πως μια μέρα θα καταφέρουν να δραπετεύσουν και να ξαναβρεθούν στον έξω κόσμο. Καταστρώνουν φιλόδοξα και ανέφικτα σχέδια για την αποχώρησή τους, διασκεδάζοντας έτσι με τη φαντασία τους την ανημποριά τους να κουνήσουν έστω και ένα μέτρο. Αυτή η **συγκινητική και ανθρώπινη κωμωδία** μετουσιώνει αυτούς τους απλούς ανθρώπους σε ήρωες καθώς με τη σκέψη τους ταξιδεύουν εκεί που οι ίδιοι δεν μπορούν να φτάσουν.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Nikita Milivojevic

Μετάφραση: Μαριάννα Τόλη

Μουσική: Δημήτρης Καμαρωτός

Ηθοποιοί: Γιάννης Φέρτης, Δημήτρης Πιατάς, Ιεροκλής Μιχαηλίδης

Κινησιολογία: Amalia Bennett

Σκηνικά: Γιώργος Γαβαλάς

Κουστούμια: Μιχάλης Σδούγκος

Φωτισμοί: Ελευθερία Ντεκώ

Video art: Στάθης Αθανασίου

Φωτογραφίες: Γεωργία Σιέττου, Στέλιος Δανιήλ

Παραγωγή: Art & Ether – Μαριάννα Τόλη

Δημόσιες Σχέσεις: Όλγα Παυλάτου

8η Δράση

ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ Αυγώνυμα – Νέα Μονή – Καρυές Κυριακή 24 Οκτωβρίου

Η Νέα Μονή αποτελεί το θρησκευτικό και γεωγραφικό κέντρο του νησιού, καθώς και κέντρο δικτύου μονοπατιών, που ξεκινούσαν από τα γύρω χωριά και την πόλη. Αρκετά απ' αυτά τα μονοπάτια των προσκυνητών σώζονται μέχρι σήμερα. Τα πλησιέστερα χωριά στο μοναστήρι είναι τα Αυγώνυμα (αρχιτεκτονικό κόσμημα) και οι Καρυές (στενά συνδεδεμένες με την ίδρυσή του) που θα αποτελέσουν την αφετηρία και το τέρμα, αντίστοιχα της διαδρομής. Ξεκινάμε από τα Αυγώνυμα και βαδίζοντας σε παλιό μονοπάτι φτάνουμε στο διάσελο του Προβατά και από εκεί, μέσω υπέροχου παλιού πετρόχτιστου δρόμου (4,5 χλμ) στη Νέα Μονή. Περνώντας, στη συνέχεια, από το εκκλησάκι του Αγ. Αντωνίου φτάνουμε στο προσκυνητάρι του Αγ. Μάρκου και κατηφορίζοντας, μέσα στο δάσος, το παλιό μονοπάτι Αυγώνυμων-Καρυών καταλήγουμε στο κλειστό λατομείο. Τερματίζουμε στις Καρυές βαδίζοντας σε πετρόχτιστο τμήμα (1χλμ. περίπου) της ιστορικής αυτής διαδρομής. Το συνολικό μήκος της διαδρομής είναι 9,5 χλμ. περίπου και απαιτούνται 3,5 ώρες πορείας.

Δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσουμε και να αγγίξουμε την Τοπική μας Ιστορία, τις πηγές της, την ιστορία της Νέας Μονής, που χτίστηκε από τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Θ' Μονομάχο (1042-1054) και την οποία, τόσο αυτός όσο και οι επόμενοι βασιλείς, προίκισαν αφειδώλευτα. Το γεγονός της ίδρυσης του μοναστηριού είχε τεράστιες επιπτώσεις στην οικονομική ζωή της Χίου, λόγω των **«τριπτών προνομίων»**, της απολαβής, δηλαδή του 1/3 των προσόδων του νησιού. Τούτο δυσαρέστησε τους δυνατούς του νησιού, όπως μας πληροφορεί ο Ζολώτας: *«Τα τριπτά προνόμια και αι δωρεαί των βασιλευόντων εγέννησαν σφοδράν αντίδρασιν εις τε τους μεγάλους γαιοκτήμονας – ευγενείς πάντως εγκατεστημένους μονίμως εν Χίω – και εις τους μεγάλους κρατικούς υπαλλήλους, ων αι πρόσοδοι προήρχοντο εξ αυτής της νήσου»*

Η Νέα Μονή με το μολύβι του Francisco Lurazzulo, 1639 .

Τούτη η Μονή χάρη στα «τριττά προνόμια»
απολάμβανε το 1/3 των προσόδων του νησιού.
Σ' αυτή ανήκε ένας μεγάλος αριθμός κτημάτων με μαστιχόδενδρα.
(πηγή: Βιβλιοθήκη Χίου « Κοραής »).

Ενδεικτικό της ακμής του νησιού συνιστά και το χτίσιμο της Νέας Μονής, από τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Μονομάχο (1042-1054) και την Αυτοκράτειρα Ζωή, την οποία, τόσο αυτοί όσο και οι επόμενοι Βασιλείς, προίκισαν αφειδώλευτα με τα "τριττά προνόμια". Το Μοναστήρι συνιστά σημαντικό βυζαντινό μνημείο, υπό την προστασία της Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Η Νέα Μονή σήμερα...
(Φωτ. Κώστα Σταμούλη)

9η Δράση

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Σάββατο 6 Νοεμβρίου /ώρα 20:00
Πανεπιστήμιο Αιγαίου Αμφιθέατρο «Γιάννης Καράλης»

ΒΑΣΙΛΗ Ι. ΦΙΛΙΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Η ΝΟΘΑ ΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ 1800 – 1864

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «ΙΩΝΙΑ»

Το βιβλίο παρουσιάζουν

Περικλής Νεάρχου

πρώην Πρέσβης της Κύπρου στο Παρίσι

Χρίστος Στεργ. Μπελλές

Πρόεδρος Δ. Ε. του Ελεύθερου Πανεπιστημίου «Ιωνία»

Ευστάθιος Τσοτσορός

Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Τούτο το βιβλίο, του Βασίλη Φίλια, είναι από τα πιο σπουδαία του. Γράφτηκε στα χρόνια της δικτατορίας στις φυλακές της Κέρκυρας (1971 - 1973) και τα χειρόγραφα βγήκαν κρυφά γραμμένα σε πολύ ψιλό χαρτί με ραπιδογράφο.

Η πρώτη έκδοση, το 1975, προκάλεσε δίνη, γιατί ήρθε να αμφισβητήσει την πάγια θέση για το δήθεν αστικό χαρακτήρα της Ελληνικής Επανάστασης, το μύθο για τη δημοκρατικά αυτοδιοικούμενη κοινότητα στην τουρκοκρατία, τα στερεότυπα για την αυταρχικότητα του Καποδίστρια και άλλα πολλά...

Η βασική αιτία της σύγχυσης έγκειται στο γεγονός ότι μεγάλη μερίδα των ιστορικών είναι εντελώς άγευστη κοινωνιολογίας, χωρίς τη βοήθεια της οποίας, όμως, κανένα ιστορικό φαινόμενο δεν μπορεί να ερμηνευτεί σωστά. Χάριν παραδείγματος, η καίριας σημασίας διάκριση ανάμεσα στον αστό-μεταπράτη και τον αστό-επενδυτή σε μέσα παραγωγής, όπως και για σειρά από άλλες διαφοροποιητικές εννοιολογήσεις που δεν γίνονται κατανοητές, με αποτέλεσμα αναλυτική αδυναμία και χονδροειδείς ταυτοποιήσεις.

Μια σειρά από έρευνες, καθώς και ιστορικοί και βαλκανιολόγοι περιωπής, ήρθαν να επιβεβαιώσουν και να αποδεχθούν χωρίς επιφυλάξεις την ορθότητα των θέσεων, που διατυπώνονται σ' αυτό το βιβλίο. Ο διεθνούς κύρους ιστορικός, Γιάννης Α. Πετρόπουλος, όπως και ο Βούλγαρος ακαδημαϊκός, Νικολάι Τοντόροφ, από τους διασημότερους βαλκανιολόγους στον κόσμο, χωρίς την παραμικρή επιστημονική συστολή «θα προσυπέγραφαν κάθε σελίδα του παρόντος βιβλίου».

Κοντολογίς, κανένας δε θα μπορέσει να εγκύψει με εμβριθεία στη μελέτη της εν λόγω ιστορικής περιόδου – παραμονές της Ελληνικής Επανάστασης μέχρι σχεδόν την ενθρόνιση του Γεωργίου του Α' – και κανένας δε θα μπορέσει να κατανοήσει το πρόβλημα της υφής των δυνάμεων, που οδήγησαν στην Επανάσταση του 1821, καθώς και το πόσο αποφασιστικά προσδιορίστηκε η μετεπαναστατική μορφή της εξουσίας, από το χαρακτήρα των εν λόγω δυνάμεων... Και ακόμα πιο απλά κανείς δε θα μπορέσει να γνωρίσει τα κοινωνικο-ιστορικά «πώς» και «γιατί» τούτης της πολυδιάστατης Επανάστασης, χωρίς τη συμβολή του παρόντος πονήματος...

10η Δράση

ΘΕΑΤΡΟ

«Εγώ, ο Μάρκος Βαμβακάρης» Αγγελική Βέλλου-Κάιλ

Σάββατο 20 και Κυριακή 21 Νοεμβρίου / Ώρα 20:00 / «Ομήρειο»

2ος Χρόνος επιτυχίας

Το έργο είναι βασισμένο πάνω στην αυτοβιογραφία του Μάρκου, όπως τη διηγήθηκε στην Αγγελική Βέλλου-Κάιλ το 1969, τρία χρόνια πριν πεθάνει. Με αφορμή τη βασανισμένη ζωή του Μάρκου, παρακολουθούμε τη δυσκολότερη πορεία της σύγχρονης Ελλάδας, από το 1912 και την καταστροφή του 1922, μέχρι τη δικτατορία του 1967. Ταυτόχρονα, αντιλαμβανόμαστε την εξέλιξη και τη μετεξέλιξη της σύγχρονης ελληνικής λαϊκής μουσικής, με τις βαθιές επιδράσεις που υπέστη από τη μουσική των προσφύγων που ήρθαν από τη Μικρά Ασία το 1922.

Ο **ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ** ενσαρκώνει τον πατριάρχη του ρεμπέτικου τραγουδιού. Η παράσταση ανεβαίνει σε σκηνοθεσία και μουσική επιμέλεια του ερμηνευτή, με σκηνικό και κουστούμια της **ΛΕΝΑΣ ΚΟΥΣΗ**.

11η Δράση

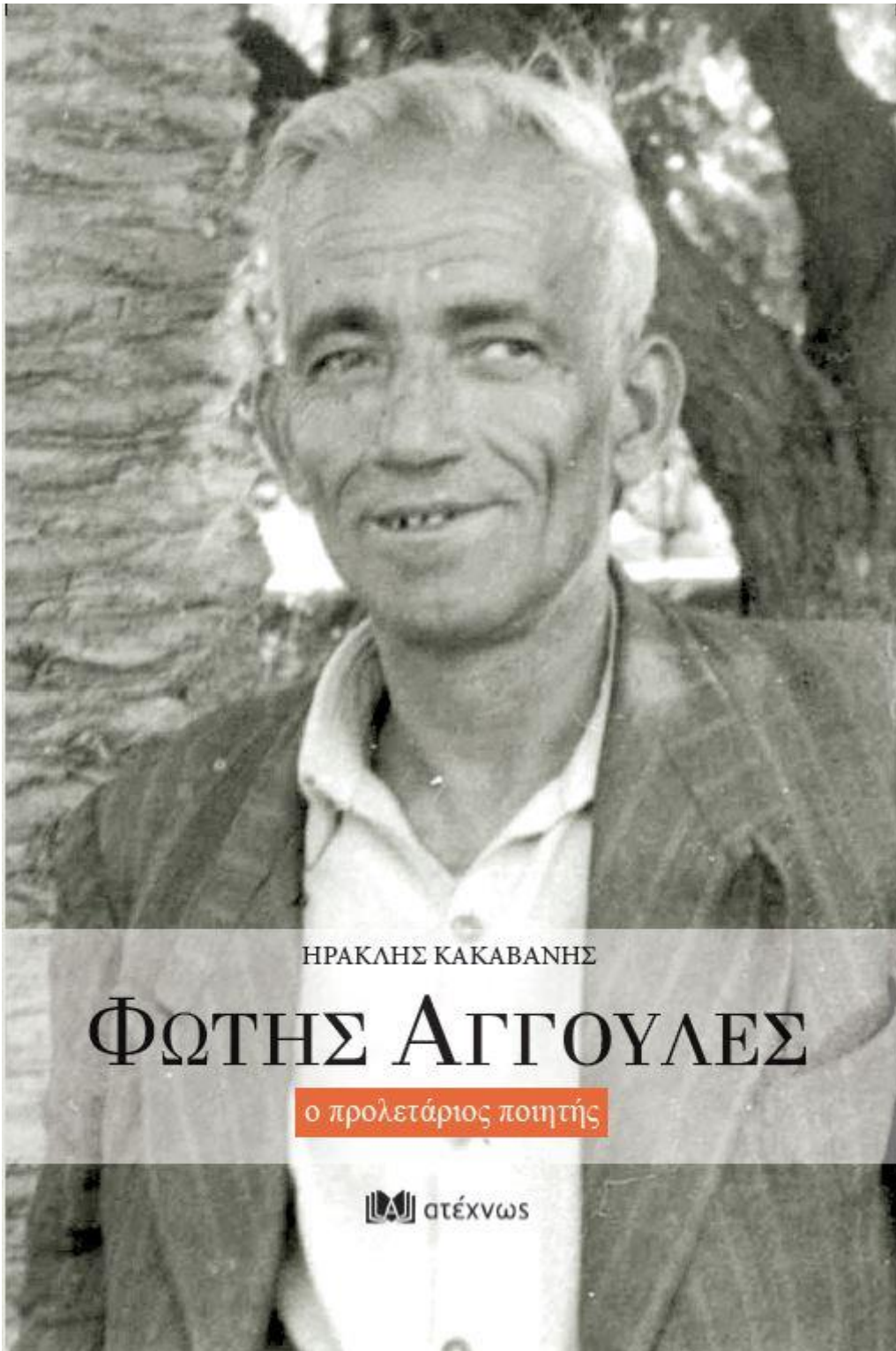
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΦΩΤΗ ΑΓΓΟΥΛΕ

&

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Σάββατο 4 Δεκεμβρίου /ώρα 20:00

Πανεπιστήμιο Αιγαίου Αμφιθέατρο «Γιάννης Καράλης»

Τον Ποιητή

ΦΩΤΗ ΑΓΓΟΥΛΕ

καθώς και την πορεία του
στο φως και το σκοτάδι της ζωής του

Παρουσιάζουν

Κώστας Γεωργουσόπουλος / Κριτικός-Φιλόσοφος

Χρίστος Στεργ. Μπελλές / Καθηγητής Πανεπιστημίου

Απαγγέλουν

Γιάννης Ζαφείρης / Ηθοποιός

Χαράλαμπος Σαχτούρης / Δάσκαλος – Ηθοποιός

Ο **Αγγουλές** γνωρίστηκε και συνεργάστηκε με τον **Σεφέρη**, στο Κυβερνητικό Γραφείο Τύπου του Καΐρου. Στην αλληλογραφία του με τον Δημήτρη Τσάτσο και αλλαχού, ο Νομπελίστας Ποιητής «στολίζει» τον Αγγουλέ με ποικιλώνυμους χαρακτηρισμούς που αφορούν στο έργο του, την ιδεολογία του, το πρόσωπό του...

12η Δράση

ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ (ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ)

Σάββατο 11 και Κυριακή 12 Δεκεμβρίου

Ώρα 20:00 / «Ομήρειο»

Σε αυτό το Φεστιβάλ «ΙΩΝΙΑ» δε θα μπορούσαμε να εξαιρέσουμε τα παιδιά. Καταφύγαμε, λοιπόν, στο Θέατρο Σκιών, που εμπεριέχει στοιχεία ενός ζωντανού και πηγαίου λαϊκού πολιτισμού – κλήρα ενός πολιτισμικού γάμου που έχει ρίζες και καταβολές Ανατολής – ο οποίος διαφοροποίησε (χάρis στους μεγάλους σύγχρονους δημιουργούς-εραστές του είδους, **Ευγένιο Σπαθάρη, Αλέξη Δαμιανό, Κάρολο Κουν, Δήμο Αβδελιώδη**) την παραδοσιακή ηθογραφική ατμόσφαιρα του Θεάτρου Σκιών από τα οθωμανικά της πρότυπα, μετατρέποντας τους φολκλορικούς ήρωές του σε σύγχρονα πλανητικά αρχέτυπα, μέσα στο ευρύτερο σκηνικό της παγκοσμιοποίησης, της περιθωριοποίησης, της φτώχειας, του σύγχρονου παγκόσμιου Μολώχ, της ποικιλώνυμης, γενικά, κοινωνικής κρίσης. Στους σκαπανείς και συνεπείς συνεχιστές τούτης της τέχνης συγκαταλέγεται και καταυγάζει ο ανείπωτα σεμνός, **Άθως Δανέλλης...**

Ο Καραγκιοζοπαίχτης Άθως Δανέλλης, εν μέσω των κολλητών του...

1η Παράσταση: Ο Βομβαρδισμός του Καραγκιόζη

Σάββατο 11 Δεκεμβρίου, 20:00

Η θρυλική κωμική περιπέτεια που άφησε εποχή. Ο Πασάς, κουρασμένος από τα καθήκοντά του, αποφασίζει να φύγει για διακοπές στο γραφικό χωριό του Μπαρμπαγιώργου. Ο Καραγκιόζης και ο Χατζηαβάτης βρίσκονται μπλεγμένοι σε μια νυχτερινή περιπέτεια, που οδηγεί σε κωμικές καταστάσεις με άφθονο γέλιο και απρόσμενο φινάλε.

2η Παράσταση: Ο Μέγας Αλέξανδρος και το Καταραμένο Φίδι

Κυριακή 12 Δεκεμβρίου, 20:00

Το παλαιότερο έργο του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών, όπως παιζόταν στα δοξασμένα χρόνια του Καραγκιόζη. Ένας θεόρατος δράκος έχει κλείσει τη σπηλιά απ' όπου ξεκινάει το μεγάλο ποτάμι. Οι καλλιέργειες ξεραίνονται, οι κάτοικοι και τα ζώα υποφέρουν από δίψα. Ο άρχοντας ανακοινώνει πως εκείνος που θα απαλλάξει τον τόπο από το καταραμένο φίδι θα παντρευτεί την όμορφη κόρη του και θα κληρονομήσει την περιουσία και το αξίωμά του.

13η Δράση

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

4ου ΚΥΚΛΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ «ΙΩΝΙΑ»

Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 2021 και ώρα 20:00
Πανεπιστήμιο Αιγαίου Αμφιθέατρο «Γιάννης Καράλης»

1. Διαγωνισμός Ποίησης από 19 χρόνων και άνω
2. Διαγωνισμός Ποίησης από 12 έως 18 χρόνων
3. Διαγωνισμός Διηγήματος από 19 χρόνων και άνω
4. Διαγωνισμός Διηγήματος από 12 έως 18 χρόνων
5. Διαγωνισμός Κινηματογραφικού Σεναρίου
6. Διαγωνισμός Θεατρικού Σεναρίου
7. Διαγωνισμός Σεναρίου Θεάτρου Σκιών (Καραγκιόζη)
8. Διαγωνισμός Κινηματογράφου
9. Διαγωνισμός Ντοκιμαντέρ
10. Διαγωνισμός Σκίτσου / Γελοιογραφίας
11. Διαγωνισμός Καρτούν (Cartoon)
12. Διαγωνισμός Μελοποιημένων Τραγουδιών
(στίχος και ηχητικό άκουσμα-CD ή Video)

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
4ου ΚΥΚΛΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
«ΙΩΝΙΑ»

Θα απονεμηθούν 3 βραβεία
για κάθε Θεματική Ενότητα
(1ο βραβείο, 2ο βραβείο, 3ο βραβείο)

Αποσπάσματα των βραβευμένων έργων
θα παρουσιάσουν
και
θα απαγγείλουν
άνθρωποι του πνεύματος και γνωστοί ηθοποιοί

Πρόκειται για ξεχωριστή γιορτή
του Πνεύματος και της Τέχνης

Ο έρωτας
Το αρχιπέλαγος
Κι η αμεριμνησία των μελτεμιών του
Στον πιο ελαφρό κυματισμό του ένα νησί λικνίζει
Τον ερχομό.

Οδυσσέας Ελύτης

Ευχαριστούμε

τους ποικιλώνυμους αρωγούς, συνοδοιπόρους, εθελοντές
και όλους όσους μάς γνέφουν με νόημα πίστης και αποδοχής
σε τούτο το μονόδρομο της λύτρωσης
που περνά, κύρια,
από τη Γνώση, την Παιδεία, τον Πολιτισμό, την αλληλεγγύη...